

slag. Det ene gaar ud paa, at den Bestemmelse, hvorefter en Mand, naar han har opført en Bygning, hvis ene Side ligger i Hegnskjellet, er berettiget til at forlange, at denne ene Side skal regnes med til hans Hegn, — at denne Bestemmelse ikke alene skal være gjældende for de Bygninger, der nu ligge paa denne Maade, men ogsaa finde Anvendelse for de Bygningers Bedkommende, der fremtidig opføres. I Slutningen af det første Stykke af § 6 er det dernæst sagt, at, naar en Mand opfører en saadan Bygning, ikke i Skjellet, men i en vis Afstand fra det — en Afstand, som ikke nærmere er bestemt —, saa skal han dog være berettiget til at fordrø, at den ene Side af Huset skal regnes med i hans Hegn, uden at han behøver at hegne foran, naar han kun ikke vil benytte den Del af Grunden, der kommer til at ligge mellem Huset og hans Nabo's Grund, paa anden Maade end til Reparation af Bygningen eller til Vandafledning, som ikke medfører Ulempe for Nabo'en. En saadan Bestemmelse kan maaske ikke medføre nogen Ulempe for det Omraade, som Loven af 6te Marts 1869 har, men for det Omraade, for hvilket denne Lov kommer til at gjælde, vil Sagen stille sig anderledes; thi gennem saadanne Stykker, der jo ofte benyttes som Eysgaarde, der vende ind imod Nabo'en, gaar der ofte en smudstig Rendeften, der afleder Spildevandet fra en hel Del Familier, ligesom der ogsaa fra Vinduerne nedkastes forskellige Urenligheder paa en saadan Plads, hvis Eier da er fritagen for Ulemperne heraf, medens de overføres paa Nabo'en, der ikke kan fordrø Hegn imellem sig og et saadant Areal. Udvalget har ikke kunnet aense det for hensigtsmæssigt, at en saadan Bestemmelse gives, og det har derfor stillet det Forslag, at dette Stykke af § 6 udgaar. — Jeg har tilladt mig som Mindretal at stille et Forslag med Hensyn til § 7. Der staar nemlig i denne Paragraph, at i det Tilfælde, at et Hegn dannes af Murværk, Plankeværk, Stativværk eller Færnarbejde, skal dette Hegn, naar der ikke træffes anden Overenskomst med Nabo'en, staa paa den Mand's Grund, der stiller Hegnet, saaledes altsaa, at Stolperne,

og hvad dermed staar i Forbindelse, af ham opstilles paa den Grund, der tilhører ham selv og ikke paa Naboens. Dette er fuldkommen i sin Orden, og der kan vistnok ikke gives nogen anden Regel derfor; men saa tilføjes der: „i saadanne Tilfælde skulle Blændinger, Stolper, Støtter og Tværtræer vende ind imod den Grund, hvis Eier er hegnspligtig.“ Jeg har ikke kunnet erkjende, at der var tilstrækkelig Anledning til at give en Lovbestemmelse, som siger, at, naar en Mand stiller et forsvarligt Hegn mellem sig og Nabo'en, et Hegn, der i enhver Henseende paa en fyldestgjørende Maade freder om Naboens og hans eget Areal, saa skal han endnu have den Forpligtelse at gjøre det paa en saadan Maade, at netop den glatte Side altid vender ind imod Naboens Grund. Jeg vil ikke paastaa, at det er nogen Fordel for Den, der stiller Hegnet, at have denne glatte Side af Plankeværket ind imod sin egen Grund, thi Erfaringen viser, at Hegnet i de allerfleste Tilfælde netop stilles overensstemmende med det, der her i Loven er optaget som en tilkommende Lovbestemmelse, skjøndt man ogsaa undertiden ser, at der er Afvigelser derfra; men det forekommer mig, at det er en allfor ubetydelig Gjenstand, at det har allfor lidt Interesse, navnlig for det Offentlige, naar Hegnet iøvrigt er forsvarligt, om den glatte Side vender ind imod Naboens Grund eller imod dens Grund, som paa egen Bekostning har opsat Plankeværket, til at man derom skal have en Lovbestemmelse. Nu er det derhos ganske vist, at, medens den, der opfører Hegnet, som oftest vil lade den glatte Side vende imod Naboens Grund, saa kan der være særlige Forhold, som gjøre det ønskeligt for ham at følge den modsatte Fremgangsmaade, og derfor synes jeg, at man i Loven bør lade frit Spillerum i saa Henseende. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa en anden Omstændighed derved, og her kommer jeg tilbage til, hvad jeg nylig sagde om Banskeltigheden af Gjennemførelsen af det Princip, der er nedlagt i § 7. Besiddelse af Hegn er nemlig efter denne Paragraph den usikkerste Ting af Verden; jeg kan idag eie en Grund og med Nabo'en dele Hegnsstrækningen, saales